

Reykjavík, 4. apríl 2019.

Nefndasvið Alþingis
Atvinnuveganefnd
Austurstræti 8–10
150 Reykjavík
nefndasvid@althingi.is

Efni: Umsögn um 645. mál, frumvarp til laga um breytingu á lögum um lax- og silungsveiði, nr. 61/2006, með síðari breytingum (selveiðar).

Hinn 5. mars sl. lagði sjávarútvegs- og landbúnaðarráðherra fram á Alþingi til laga um breytingu á lögum um lax- og silungsveiði, nr. 61/2006, með síðari breytingum. Frumvarpinu var vísað til atvinnuveganefndar hinn 7. mars sl. að fyrstu umræðu lokinni. Hinn 15. mars sl. setti nefndin frumvarpið í umsagnarferli en frestur til að skila umsögnum var veittur til og með 5. apríl 2019.

Með frumvarpinu er lagt til að ráðherra verði heimilað að setja reglugerð um selveiðar. SAF – Samtök ferðabjónustunnar gera ekki athugasemdir við efni frumvarpsins en vilja nota tækifærið og vekja athygli nefndarinnar á ójafnræði sem leiðir af tilteknu ákvæði 37. gr. lax- og silungsveiðilaga, nr. 61/2006.

Þannig vill til að í e-lið 1. mgr. 37. gr. lax- og silungsveiðilaga er kveðið á um að það sé m.a. hlutverk veiðifélags að nýta eignir þess og ráðstafa þeim með sem arðbærustum hætti fyrir félagsmenn. Sérstaklega er tekið fram að veiðifélagi sé heimilt að *ráðstafa eign í eigu þess til skyldrar starfsemi utan veiðitíma.*

Dæmi eru um að ráðstöfun veiðihúss til gisti- og veitingarekstrar hafi skekkt verulega samkeppnisstöðu annarra rekstraraðila gisti- og veitingarekstrar. Eins og áður segir er það skilyrði ráðstöfunar veiðihúss utan veiðitíma að hún eigi sér stað til *skyldrar starfsemi*. Af lestri lögskýringargagna verður ráðið að með setningu laga nr. 50/2015 hefur löggjafinn ætlað sér að skilgreina útleigu veiðihúss til gisti- og veitingarekstrar utan veiðitíma undir orðasambandið *skyld starfsemi*.

Gisti- og veitingarekstur í veiðihúsum fer fram í beinni samkeppni við annan gisti- og veitingarekstur. Afar brýnt er að samkeppnisaðilum sé með lögum búin sambærileg staða. Á

Það ekki síst víst á landsbyggðinni þar sem rekstrarforsendur gisti- og veitingastaða hafa átt undir högg að sækja.

Nú vill þannig til að sala veiðileyfa er undanþegin virðisaukaskatt á grundvelli ákvæðis 8. tölul. 3. mgr. 2. gr. laga um virðisaukaskatt, nr. 50/1988. Samkvæmt ákvæðinu er fasteignaleiga undanþegin virðisaukaskatti og hefur sala á veiðileyfum verið felld þar undir í framkvæmd svo fremi sem gjald fyrir leyfið er fast og óháð veiðifeng, sbr. úrskurð yfirskattanefndar í máli nr. 1022/1998. Ef leyfið er hins vegar tengt aflamagni er litið svo á að um sölu matvæla sé að ræða. Sala veiðifélaga á öðru en veiðileyfum er hins vegar virðisaukaskattsskyld og er þeim því heimilt að færa innskatt vegna kaupa á aðföngum og þjónustu því tengdu á móti útskatti við uppgjör virðisaukaskatts. Þegar svo háttar til er rætt um að veiðifélag stundi blandaða starfsemi. Aðila með blandaða starfsemi er heimilt að telja að fullu til innskatts virðisaukaskatt af vörum og þjónustu sem eingöngu er keypt til nota við hinn skattskylda hluta starfseminnar. Honum er hins vegar óheimilt að telja til innskatts virðisaukaskatt af vörum og þjónustu sem eingöngu varðar hinn skattfrjálsa hluta starfseminnar. Selji aðili skattskylda gistiþjónustu í blandaðri starfsemi getur hann nýtt sér innskatt í sama hlutfalli og sala skattskyldrar vöru og þjónustu (án virðisaukaskatts) er af heildarveltu ársins. Ef húsnæði er notað að hluta fyrir gistiþjónustu en að hluta til annarra nota þar sem engum frádráttarrétti er til að dreifa er heimilt að telja til innskatts virðisaukaskatt vegna aðkeyptrar vinnu við endurbætur, viðgerðir og viðhald að því leyti sem þessi vinna varðar beinlínis þann hluta húsnæðisins sem notaður er fyrir skattskyldan rekstur. Ef slík vinna varðar ekki beinlínis ákveðinn hluta húsnæðisins er heimilt að reikna virðisaukaskatt til innskatts í sama hlutfalli og flatarmál þess hluta eignar sem notuð er vegna skattskyldrar starfsemi er af heildarflatarmáli eignarinnar. Slík heimild til nýtingar innskatts er hins vegar ekki fyrir hendi vegna kaupa á aðföngum er varða öflun eða rekstur íbúðarhúsnæðis nema það varði sérgreindan hluta húsnæðisins þar sem skattskyld starfsemi fer fram og ef það er einvörðungu notað fyrir slíka starfsemi. Ef atvinnuhúsnæði og íbúðarhúsnæði er í sömu byggingu er heimild til nýtingar innskatts bundin við formlega skráningu í fasteignaskrá Þjóðskrár Íslands.

Rekstur gisti- og veitingaþjónustu í veiðihúsi fellur illa að framangreindum reglum og leiða má líkum að því að afmörkun innskatts í skattskyldri starfsemi veiðifélaga sé afar flókið viðfangsefni. Því er hætt við að innskattur af kaupum á vöru og þjónustu sem tengist sölu veiðileyfa verði í einhverju mæli nýttur á móti útskatti í skattskyldri starfsemi. Þá er óljóst hvort veiðifélög greiði gistináttaskatt.

Að mati SAF á stangveiði í raun mun meira skylt við afþreyingu en hagnýtingu fasteignaréttinda, a.m.k. í þeim tilvikum þegar veiðin grundvallast á keyptu veiðileyfi. Verður ekki séð að svo mikill grundvallarmunur sé á hagnýtingu veiðiréttinda á grundvelli veiðileyfis annars vegar og hagnýtingu hluta fasteignar á grundvelli aðstöðuleigu eða hótalgistingar hins vegar að réttlætlanlegt geti talist að meðhöndla sölu veiðileyfa með sérstökum hætti í skattalegu tilliti.

SAF telja tímabært að staða veiðifélaga og ferðaþjónustufyrirtækja verði jöfnuð, einkum hvað viðkemur þeim hluta rekstrar þar sem samkeppni gætir. Því leyfa samtökin sér að fara fram á það við atvinnuveganefnd Alþingis að hún geri breytingar á frumvarpinu. Aðallega óska SAF eftir því að sala veiðileyfa verði gerð virðisaukaskattsskyld. Óskin er í góðu samræmi við stefnu stjórnvalda um einföldun virðisaukaskattskerfisins og breikkun skattstofns virðisaukaskatts. Til vara er óskað eftir því að nefndin geri veiðifélögum skylt að aðskilja rekstur veiðihúsa frá sölu veiðileyfa, verðleggja afnot af veiðihúsum sérstaklega og gera sölu á afnotunum

virðisaukaskattsskyld. Hið sama ætti að sjálfsögðu við um atvinnurekstur sem stundaður væri í veiðihúsum.

Fallist atvinnuveganefnd á óskir SAF gæti breytingartillaga nefndarinnar verið byggð á annarri eftirfarandi tillögu:

- a. Á eftir 2. gr. kemur ný grein, ásamt fyrirsögn, svohljóðandi:

Breyting á lögum um virðisaukaskatt, nr. 50/1988.

Við 8. tölul. 3. mgr. 2. gr. laganna bætist nýr málslíður, svohljóðandi: Þá er sala veiðileyfa virðisaukaskattsskyld óháð því hvort gjald fyrir leyfið er fast eða háð veiðifeng.

- b. Á eftir 37. gr. laganna kemur ný grein, er verður 37. gr. a., ásamt fyrirsögn, svohljóðandi:

Veiðihús.

Veiðihús í eigu veiðifélags er sérstök rekstrareining sem selur veiðifélögum eða handhöfum veiðileyfa þjónustu og er starfsemi rekstrareiningarinnar sjálfstæð atvinnustarfsemi í skilningi ákvæða skattalaga. Sala á vöru og þjónustu í veiðihúsi ber skatta og gjöld eins og hver önnur sambærileg vöru- og þjónustusala.

Virðingarfyllst,

f.h. SAF – samtaka ferðaþjónustunnar

Benedikt S. Benediktsson